

OKOLICZNOŚCIOWY
BIULETYN
INFORMACYJNY

NASZA SZKOŁA

ŁYSE, 14 XI 1997

OKOLICZNOŚCIOWY
BIULETYN
INFORMACYJNY

NASZA SZKOŁA

LYSE 14 XI 1997

OKOLICZNOŚCIOWY
BIULETYN
INFORMACYJNY

NASZA SZKOŁA

ŁYSE, 14 XI 1997

Szkoła Podstawowa im. Henryka Sienkiewicza w Łysych

Na podstawie zgromadzonej dokumentacji opracowały:

Cecylia Dąbkowska
Cyryla Domurad
Elżbieta Cwalina

Opracowanie graficzne
i montaż elektroniczny:
Tadeusza Babel

Druk: „LIBRA-PRINT” – Łomża

Łyse, 1997

Każdy jubileusz to okazja do wspomnień i podsumowań.

Z dumą uświadamiamy dziś sobie, że Henryk Sienkiewicz patronuje nam już od 30 lat, a sztandar szkoły powiewa nad naszymi głowami podczas ważnych uroczystości już od lat 10.

Imię i sztandar to fundament pracy wychowawczej naszej szkoły.

Od patrona uczymy się patriotyzmu, wszak mówił: „Po stronie ojczyzny wszyscy stać powinni”; pracowitości, jako że „Życie musi być wypełnione szeregiem prac i czynów” – oraz poszanowania dla innych niż my, ofiarności i bezinteresowności, dających się poprzeć taką oto myślą pisarza: „W morzu zła, głupstw, niepewności i zwątpień, jakim jest istnienie, jedna jest rzecz warta życia, niewątpliwa, mocna jak śmierć – to MIŁOŚĆ...”.

Twórczość Sienkiewicza obfituje w opisy wspaniałych ludzkich postaw. Bogata byłaby lista pozytywnych cech w niej wyrażonych. Próbujemy wcielać je w życie, pragniemy, by służyły naszemu doskonaleniu się, by bogaciły duchowość naszych następców, w tej szkole.

Imię Henryka Sienkiewicza widnieje na naszym sztandarze.

Postąpić wbrew głoszonym przez niego hasłom to splamić ten sztandar. A jest dla nas świętością!

Musimy czynić starania, aby nadal na niego zasługiwać, aby pozostawał piękny, barwny i nie zbrukany jakimkolwiek niecnym uczynkiem. Przecież przed dziesięcioma laty nasi poprzednicy przyrzekli: „Ślubuję na Sztandar Szkoły być dobrym Polakiem...”.

Dziś, przy tej szczególnej okazji, składamy głęboki ukłon w stronę inicjatorów nadania szkole imienia i posiadania przez nią własnego znaku – sztandaru.

Pan Czesław Zajk przyczynił się do nadania szkole imienia, zaś pani Krystyna Bałdyga podjęła i zrealizowała wiele zadań, aby nasza szkoła mogła się szczycić posiadaniem sztandaru.

Jesteśmy wdzięczni wszystkim, którzy w najróżniejszy sposób i kiedykolwiek przyczynili się do popularyzacji osoby patrona, prowadzą ustawiczną pracę w tym zakresie oraz pomagali i pomagają szkole w realizacji jej trudnych zadań.

Dyrektor Szkoły
im. H. Sienkiewicza w Łysych
Grzegorz Fabiszewski

NASZ SZTANDAR

prawa strona

lewa strona

HYMN SZKOŁY PODSTAWOWEJ IM. HENRYKA SIENKIEWICZA W ŁYSYCH

tekst: Zdzisław Frydrych
muzyka: Roman Zalewski

W herbie naszej pięknej szkoły,
Brzmi nazwisko – Pan Sienkiewicz.
Pióro jego opisało
Co się ongiś w Polsce działo.
Bohaterów czcimy jego –
Szablę Wołodyjowskiego
I morały imć Zagłoby
Za to, że był woj morowy.

Nazwę naszej szkole dano
I z „Trylogią” ją związane,
Bo w tych czasach Kurpie żwawi
Wrogie hordy wciąż nękali.
Pod Myszyńcem, w Ostrołęce,
W Łomży i pod Nowogrodem.
Tam Kurp, tak jak dzielny Kmicic,
Zawsze był dla wroga wrogiem.

Dziękujemy Ci, Henryku,
Za przepiękną zdań budowę,
Za stworzenie bohaterów,
Którzy zdobią naszą szkołę.
Przyrzekamy, że w jej murach
Będą żyli bohaterzy,
Lecz nie w szabli, a w nauce
Będą w szrankach wciąż się mierzyć.

A było tak...

- 1936–1938 –wybudowano w Łysych pierwszą szkołę, której pełna nazwa brzmiała: Publiczna Szkoła Podstawowa w Łysych. Był to drewniany budynek z sześcioma salami i pokojem nauczycielskim. Szkoła ta służyła miejscowości przez 60 lat. Po zbudowaniu nowego budynku zaczęto nazywać ją starą szkołą.
- 1966 –rozpoczęto naukę w nowym budynku
- 1 IX 1967 –szkole nadano imię Henryka Sienkiewicza
- X 1973 –powstał hymn szkoły. Autorzy: Zdzisław Frydrych – tekst, Roman Zalewski – muzyka
- 14 X 1987 – od tego momentu szkoła może być dumna z posiadania tak pięknego, barwnego, ręcznie haftowanego sztandaru, który obok symboli narodowych – stał się najważniejszym uczestnikiem szkolnych uroczystości
- 2 I 1997 –płonie budynek starej szkoły
- III 1997 –została podjęta decyzja o rozbudowie
- Pomimo wielu trudności i niedogodności, kadra pedagogiczna i uczniowie dokładają starań, by imię szkoły kojarzyło się pozytywnie. W każdym roku odbywa się też немало działań popularyzujących życie i twórczość Henryka Sienkiewicza.

10 lat temu...

W roku 1983, z inicjatywy ówczesnej pani dyrektor, mgr Krystyny Bałdygi, społeczność szkolna akceptuje pomysł posiadania przez szkołę sztandaru. Podstawową motywacją była tu chęć nobilitacji szkoły w środowisku, scalenie społeczności szkolnej w realizowaniu jednego celu, zacieśnienie więzi z wszystkimi, którym sprawy wychowania zawsze były drogie.

Należało podjąć szereg nowych zadań, nawiązać kontakty. Potrzebny był projekt graficzny oraz... co tu kryć! sporo pieniędzy. Skądinąd wiemy, że wiejskie szkoły nieczęsto dysponowały dużymi funduszami.

O pomoc finansową zwrócono się do wszystkich miejscowych zakładów pracy, podjęto też szereg inicjatyw własnych.

Koszty związane z wykonaniem sztandaru i niezbędnych akcesoriów, a także przeprowadzenie uroczystości – miały wynieść – bagatela! – ok. 350 tysięcy złotych.

Część tej kwoty zdobyli sami uczniowie, organizując loterię fantową, sadząc las, zbierając makulaturę i butelki. Wraz z pieniędzmi zarobionymi przez prężnie działające koło teatralne (p.p. Zofia Smoleń i Hanna Ceberek) dało to sumę ok. 100 tysięcy złotych.

Skierowany do środowiska pozaszkolnego apel nie pozostał bez echa. Na konto „Sztandar” przekazali nam:

Rodzice – 100.730 złotych

Rada Pedagogiczna – 27.317 złotych

Gminny Zespół Ekonomiczno-Administracyjny Szkół w Łysych

Samorząd Uczniowski – 10.000 złotych

Spółdzielnia Uczniowska – 7.000 złotych

Szkolne Koło oszczędności – 7.000 złotych

Komitet Rodzicielski – 1.100 złotych

Zuchy ze Złotej Góry – 1.380 złotych

Zasadnicza Szkoła Rolnicza w Łysych – 3.000 złotych

Szkoła Podstawowa w Lipnikach – 1.800 złotych

Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska” w Łysych – 25.000 złotych

Spółdzielnia Pracy „Kurpianeczka” Łyse – 30.000 złotych

Urząd Gminy w Łysych – 10.000 złotych

Razem 309.131 złotych

Zdobywamy Sztandar

W związku z podjęciem przez szkołę zadań sztandarowych opracowano specjalny program prac wychowawczych i organizacyjnych.

Do realizacji wytyczono zadania:

- 1) powołanie społecznego komitetu fundacji sztandaru,
- 2) przeprowadzenie narad klasowych związanych z osobą patrona i znaczeniem sztandaru dla społeczności szkolnej,
- 3) ogłoszenie konkursów szkolnych związanych z życiem i twórczością Henryka Sienkiewicza,
- 4) twórczość artystyczna młodzieży szkolnej związana z postacią patrona sztandaru,
- 5) pogłębienie wiedzy o życiu patrona i jego działalności literackiej,
- 6) współpraca z innymi szkołami i instytucjami związanymi z osobą Henryka Sienkiewicza – m.in. wycieczka do Oblęgorka,
- 7) ścisła współpraca zakładów patronackich i Komitetu Rodzicielskiego przy realizacji programu prac sztandarowych,
- 8) udział uczniów w zdobywaniu środków finansowych na sztandar,
- 9) wykonanie projektu sztandaru i złożenie zamówienia na wykonanie sztandaru,
- 10) współpraca z kierownictwem politycznym i administracyjnym gminy,
- 11) upamiętnienie dnia nadania szkole sztandaru – odsłonięcie popiersia Henryka Sienkiewicza oraz wydanie znaczka okolicznościowego (do 5 maja 1986 roku).

Lata 1984–87 to okres wytężonej pracy.

Znacznie rozszerzono zakres prac popularyzujących postać Patrona szkoły. Odbywały się liczne apele, konkursy, inscenizacje, wystawki, wykonano albumy, gazetki, oglądano projekcje sfilmowanych powieści Litwosa. Zorganizowano wycieczkę do Muzeum Henryka Sienkiewicza w Oblęgorku, w której uczestniczyli najlepsi uczniowie. Ogłoszono również konkurs międzyklasowy o miano „KLASY SZTANDAROWEJ”, uwzględniający wszelkie osiągnięcia.

Hasło konkursowe brzmiało: „DOBRA NAUKA I WZOROWYM ZACHOWANIEM ZDOBYWAMY MIANO KLASY SZTANDAROWEJ”.

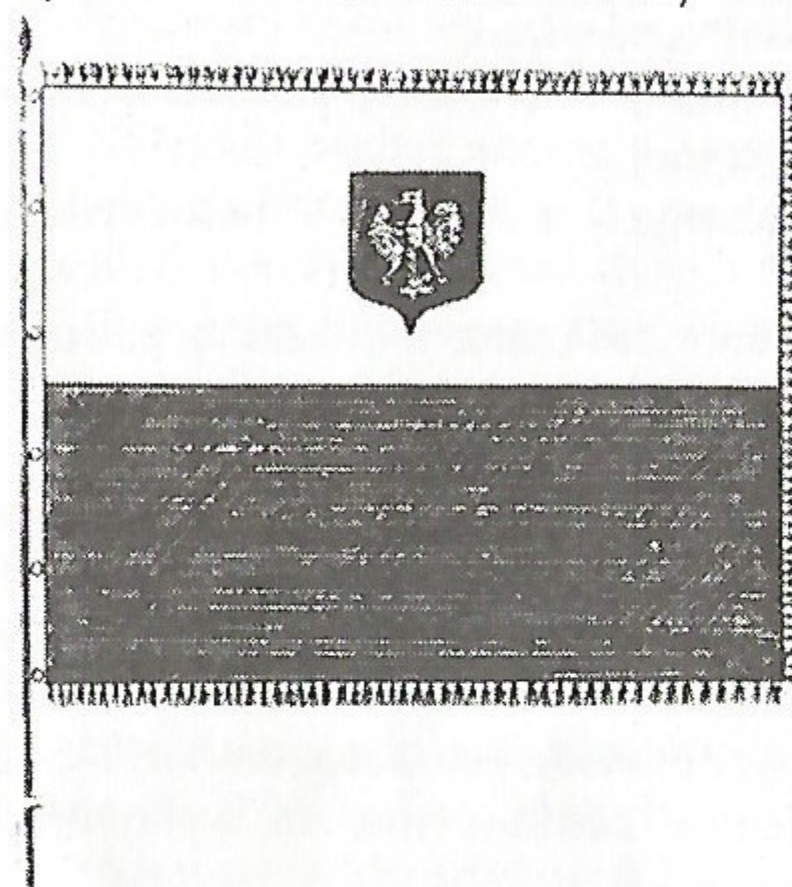
Klasy sztandarowe:

- rok szkolny 84/85 – kl. I – wychowawca Leokadia Puławska
- rok szkolny 85/86 – kl. I – wychowawca Otylia Korwek i kl. V – wychowawca Hanna Wiśniewska.

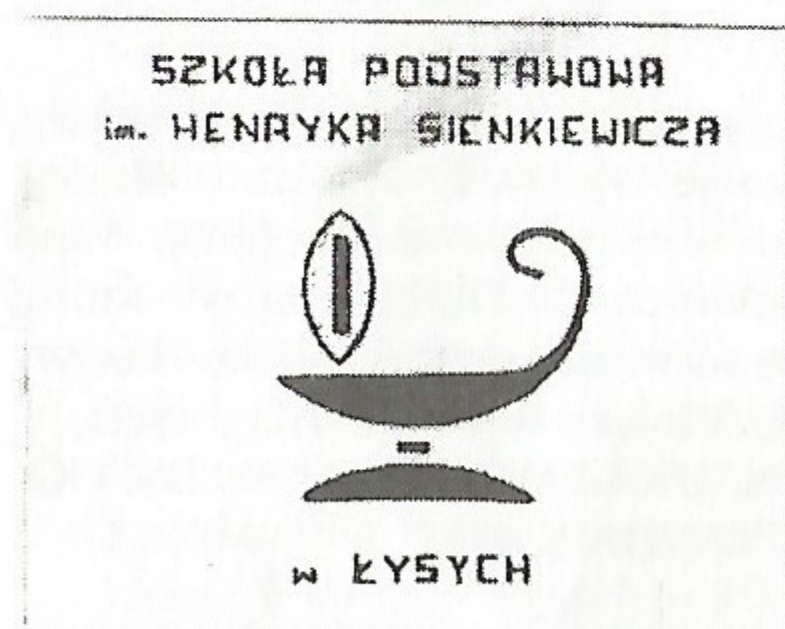
Sztandar

Projekt graficzny sztandaru wykonał nauczyciel szkoły p. Sławomir Wasik, a wykonały go siostry zakonne z Długosiodła. W maju 1986 roku prace nad wykonaniem sztandaru zostały ukończone.

PRAWA STRONA SZTANDARU
ZAKŁADA SIĘ WYKONANIE Z ODPORNE-
GO NA PŁOWIENIE MATERIAŁU O BAR-
WIE PRZEWIDZIANEJ DLA W/W CELÓW.
NA BIAŁEJ GÓRNEJ CZĘŚCI UMIEŚCIĆ
GODŁO POLSKI:
HAFT – CZERWONE TŁO,
GODŁO SREBRNE
CAŁOŚĆ I GODŁO BEZ OBRZEŻY.
FRĘDZLE WG UZNANIA WYKONAWCY
ZE SREBRNYCH NICI.
WYMIARY: 120 x 100 CM

Projekt lewej strony sztandaru uległ zmianie – wykonawca zaproponował inne barwy płomienia oraz kształt zbliżony do naturalnego.

LEWA STRONA SZTANDARU
ZAKŁADA SIĘ WYKONANIE WG ZALECA-
NYCH PRZEZ PROJEKT BARW.
BŁĘKITNE TŁO,
BRĄZOWE NAPISY,
SYMBOL KOLORU BRĄZOWEGO,
PŁOMIEŃ JAK NA RYSUNKU.
POWYZSZE MA BYĆ WYKONANE METO-
DĄ HAFTU.
WYMIARY WG STRONY PRAWEJ.

Nadszedł listopadowy dzień 1987 roku. Po zrealizowaniu wielu trudnych zadań szkoła stała się miejscem uroczystego wręczenia sztandaru.

Sztandar szkoły naszą dumą

Na tę szczególną uroczystość, zaproszono wielu gości. Wśród nich znaleźli się nauczyciele, którzy pracowali w naszej szkole, emeryci, władze oświatowe z Kuratorium w Ostrołęce, przedstawiciele władz gminnych, wojewódzkich, inspektorzy Oświaty i Wychowania, dyrektorzy szkół naszej gminy, rodzice.

Raport o gotowości do rozpoczęcia uroczystości nadania szkole sztandaru przyjął dyrektor szkoły Czesław Zajk od przewodniczącej samorządu uczniowskiego – Renaty Nadolnej i złożył wicekurator Oświaty i Wychowania – Halinie Laskowskiej.

Po przekazaniu sztandaru przez przedstawicieli Komitetu Rodzicielskiego, dyrektor szkoły zaprezentował lewą i prawą płachtę sztandaru. Następnie przekazał sztandar przedstawicielom młodzieży: Małgorzacie Rydel, Piotrowi Domurad i Ewie Dąbrowskiej, ze słowami: „Niech ten sztandar prowadzi Was w walce o pokój, postęp i sprawiedliwość społeczną”.

Na zdjęciu Karol Bastek po zmianie Piotra Domurada

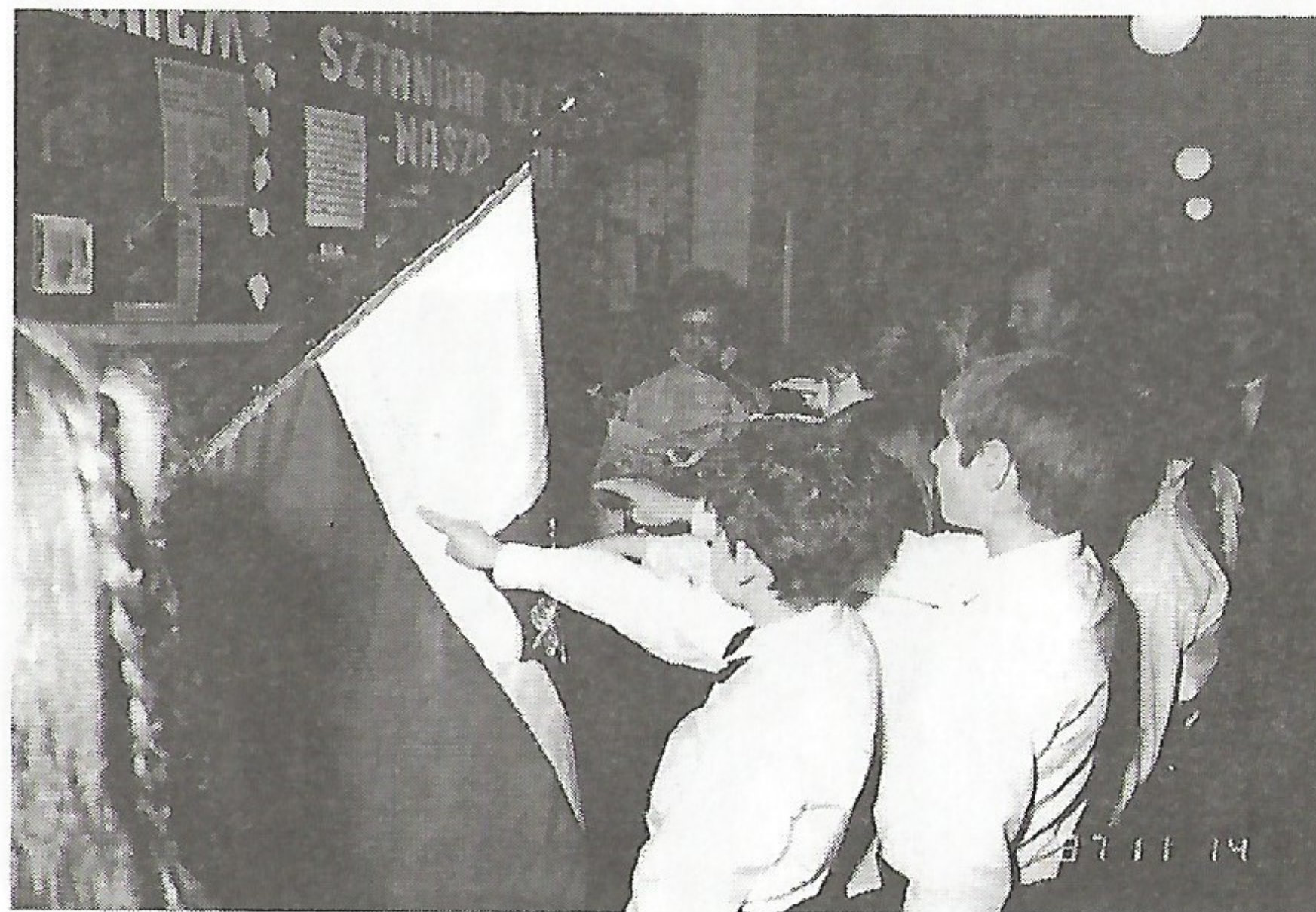

Do uroczystego ślubowania na sztandar szkoły wystąpili najlepsi uczniowie klas I–VIII. Cóż to był za doniosły moment!

Dyrektor mówi o wartości symbolu, jakim jest sztandar:

„Droży świadkowie tej historycznej uroczystości. Otrzymany symbol przekazuję młodzieży, która z pełną godnością i szacunkiem strzec będzie jego głębokiej wymowy. Stanowi on wyraz wdzięczności rodziców i społeczeństwa za dotychczasowy dorobek szkoły w dziedzinie nauczania i wychowania, za współpracę ze środowiskiem w procesie kształtowania postaw młodzieży. Niech ten sztandar prowadzi Was w walce o pokój, postęp i sprawiedliwość społeczną.”

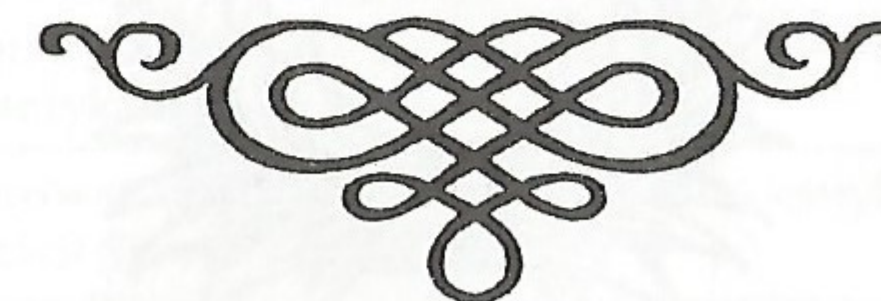
„Ślubuję na sztandar szkolny być dobrym Polakiem. Będę dbać o dobre imię swej klasy i szkoły. Będę się w szkole uczyć, jak kochać swoją Ojczyznę i jak dla niej pracować, kiedy dorosnę”.

Po ślubowaniu chór szkolny zaśpiewał hymn szkoły i rozpoczęła się część artystyczna z przewagą akcentów regionalnych.

Po uroczystości zgromadzeni goście dzielili się wrażeniami, wspominali, snuli plany na przyszłość.

Dziękujemy Ci, Henryku...

Z inicjatywy kustosa Muzeum Henryka Sienkiewicza w Woli Okrzejskiej p. Antoniego Cybulskiego doszło do spotkania przedstawicieli szkół sienkiewiczowskich.

W dniach 28–30 maja 1992 roku do miejsca urodzenia Henryka Sienkiewicza ścignęli uczniowie ze wszystkich stron Polski. My również wzięliśmy udział w I Zlocie Szkół Sienkiewiczowskich. Impreza przypadła nam do serca i rokrocznie wyjeżdżamy na kolejne zloty w różnych punktach Polski. Dokładamy starań, by na każdym spotkaniu było słychać o naszej szkole, miejscowości, regionie.

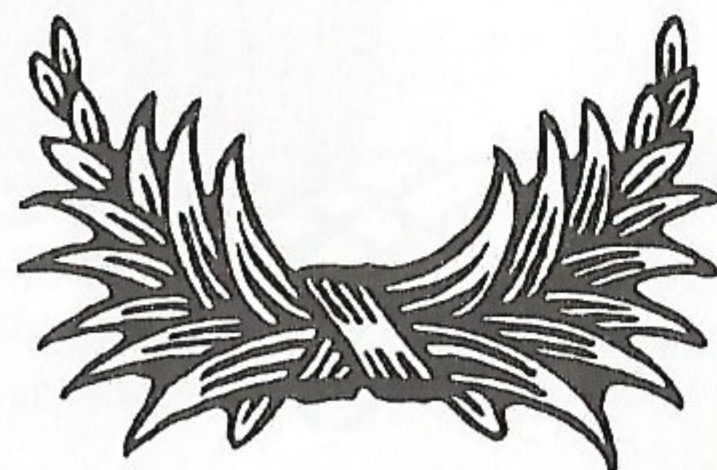
Dzięki zlotom przeżywamy wspaniałe chwile, poznajemy ciekawych ludzi, nawiązujemy znajomości i przyjaźnie.

Szkoła nawiązała ścisłą współpracę z „Dwójką” z Przasnysza. Wzajemnie uczestniczymy w ważniejszych wydarzeniach z życia naszych szkół i miejscowości, dzielimy się doświadczeniami.

Przyjaźń łączy nas również ze szkołą sienkiewiczowską w Wąsoszach w województwie konińskim. I choć dzieli nas niemała odległość, to kontakty są coraz częstsze. W październiku 1995 roku skorzystaliśmy z ich gościnności, a w maju 1997 roku podejmowaliśmy ich na Ziemi Kurpiowskiej. Spotkania uczniów i opiekunów dowiodły, że Henryk Sienkiewicz łączy.

W tej wyjątkowej grupie sienkiewiczaków czujemy się coraz lepiej.

Wstąpiliśmy też do Bractwa Szkół Sienkiewiczowskich – luty 1997 roku.

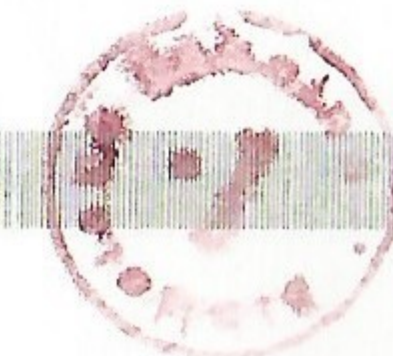

Nasz Patron naszym wzorem

Do tradycji szkoły należy Dzień Patrona obchodzony rokrocznie uroczystie 5 maja – w dniu urodzin pisarza. Odbywają się wtedy imprezy przybliżające postać patrona, utrwalające i poszerzające znajomość jego twórczości. Konkursy, quizy, zagadki, parady sienkiewiczowskich postaci aktywizują uczniów i pobudzają ich wyobraźnię.

Rok 1996 został ogłoszony Rokiem Sienkiewiczowskim. Czuliśmy się zobowiązani do podjęcia dodatkowych prac. Opracowaliśmy roczny plan:

miesiąc	zadania do realizacji
IX 1995 r.	Apel – rozpoczęcie obchodów Roku Sienkiewiczowskiego
X	I etap konkursu ortograficznego, wycieczka do Lichenia i spotkanie z uczniami Szkoły Podstawowej im. Henryka Sienkiewicza w Wąsoszach
XI	Apel – 79 rocznica śmierci Henryka Sienkiewicza, ogłoszenie wyników z I etapu konkursu ortograficznego
XII	Konkurs plastyczny – kl. VI–VIII – portret Henryka Sienkiewicza, kl. II–V – ilustracja do wybranych utworów Henryka Sienkiewicza
I 1996 r.	II etap konkursu ortograficznego, kl. VII–VIII – znajomość twórczości Henryka Sienkiewicza na podstawie fragmentów utworów
II	Konkurs na wiersz o tematyce sienkiewiczowskiej
III	III etap konkursu ortograficznego – podsumowanie, inscenizacje omawianych lektur Henryka Sienkiewicza
IV	List do Henryka Sienkiewicza – konkurs, Niedziela Palmowa – spotkanie ze Szkołą Podstawową nr 2 im. Henryka Sienkiewicza z Przasnysza
V	Apel poświęcony 150 rocznicy urodzin Henryka Sienkiewicza, Zlot Szkół Sienkiewiczowskich
VI	Konkurs na kostium bohaterów sienkiewiczowskich, Apel – zakończenie obchodów Roku Sienkiewiczowskiego

Do podsumowania Roku Sienkiewiczowskiego w dn. 15 XI 1996 r. włączyliśmy szkoły z terenu naszej gminy. Wzięły one udział w ogłoszonych wcześniej konkursach: literackim, plastycznym i wiedzy o życiu i twórczości pisarza. Chcieliśmy pokazać swój dorobek i dowieść, że Henryk Sienkiewicz jest bliski wszystkim.

Liczba i jakość zgłoszonych prac uczniów szkół w Dębach, Pupkowiźnie, Lipnikach i Wejdzie dowiodły, że młodzież czyta, zna i lubi Henryka Sienkiewicza.

Naszą chlubą stała się Izba Patrona powstała w pierwszej dekadzie listopada 1996 roku. Zgromadziliśmy w niej materiały dotychczasowej pracy z Patronem. Uprzednio mieściły się one w niewielkiej bibliotece kierowanej przez p. Jagodę Fabiszewską, która swoją pracą i zaangażowaniem przyczyniła się do zachowania licznej dokumentacji.

Zapraszamy do zwiedzania!

Szanowny Panie Henryku!

Jestem uczennicą klasy Va Szkoły Podstawowej im. Henryka Sienkiewicza.

Napisał pan wiele nowel i powieści. Szczególnie jedna z nowel bardzo mi się podoba. To „Janko Muzykant”. Zastanawiam się tylko, dlaczego jest aż tak smutna. W nowelach zakochanie można sobie wyobrazić, ale tutaj chyba już bardziej chrutny los nie mógł spotkać Janka. Chłopiec chciał dotknąć skrzypiec, a został tak surowo ukarany.

Dlaczego?...

A może chciał pan poruszyć serca czytelników?

W powieściach podobają mi się zakochania. W utworze pt. „Krzyszacy” podobają mi się i wzruszyło do łez zachowanie Juranda, kiedy to przebudził chrutnemu oświeckowi doznane od niego krzywdy.

Chodzę do klasy piątej, więc moja lektura to „W pustyni i w puszczy”. Postawę Nasia i Nela można nazwać postawą bohaterką, ponieważ nie byli przeproszeni do tak trudnych warunków, a mimo to nie załamali się. W końcu spełniły się ich marzenia o powrocie do domu. Współczułam Neli, podziwiałam Nasia i mimo wszystko zazdrościłam im wspaniałych przegód.

Bardzo tylko żałuję, że nie wie Pan, iż został patronem naszej szkoły i że Pana książeczki stały się lekturami szkolnymi.

Myszę, że zawsze nimi będą. Chętnie pokolenia będą uczyć się z nich historii Polski, patriotyzmu i współczucia dla biednych ludzi.

*Z poważaniem
Hania Szulc*

15 marca 1996 r.

Karolina Głowczyńska kl. Va „Henryk Sienkiewicz”

W gronie „Sienkiewiczaków”
zawsze jest wesoło!
Wiele powieści historycznych
otacza nas wkoło.
Każdy z nas, duży czy mały
wie, kto jest Nel, a kto Staś.
Bo czytać bardzo lubimy,
gdy tylko czas na to mamy.
Kochamy także nowele
Henryka Sienkiewicza,
więc „Jankiem Muzykantem” -
każdy z nas się zachwyci!
Na pewno kiedyś, za kilka lat,
czytać będziemy „Krzyżaków”, bo
bardzo tak,
ciekawi nas
przeszłość naszych rodaków.
My bardzo radzi
jesteśmy, że
5 maja, o wiosennej
porze,
1846 roku,
narodził się pisarz
o wielkim uroku.
Było to w Woli Okrzejskiej,
zwykłej wsi, po prostu -
„wsi wiejskiej”.
Bardzo dumni jesteśmy
z naszego patrona,
bo w 1905 roku,
powieść „Quo Vadis”
została doceniona
dostając nagrodę
Nobla.

Wiersz nagrodzony na IV Ogólnopolskim Zlocie Szkół Sienkiewiczowskich
w Siedlcach

Kadra pedagogiczna naszej szkoły w latach 1985–1997

Bałdyga Krystyna
Ceberek Hanna
Czarnecka Janina
Domurad Cyryla
Dworakowska Cyryla
Drężek Teresa
Fabiszewski Grzegorz
Filter Czesława – odeszła na emeryturę
Kopczyńska Barbara – wyjechała
Cwalina Elżbieta
Korwek Otylia – odeszła na emeryturę
Lis Zofia - odeszła na emeryturę
Puławska Leokadia – zmarła w 1996r.
Stefens Mirosława – odeszła na emeryturę
Szulc Czesława
Szczęsna Teresa – odeszła do SP w Serafinie
Tobojka Stanisława – odeszła na emeryturę
Wasiak Sławomir – wyjechał
Zawalich Józef – odszedł na emeryturę
Puławska Jolanta
Dąbkowska Cecylia
Fabiszewska Jagoda
Lipka Jadwiga
Wiśniewska Hanna
Wiśniewska Czesława
Parzych Zbigniew
Szmigiel Genowefa – od 1988 r.
Zajk Czesław – 1987–89
Prusaczyk Antoni – (1988–1989) pracował 1 rok
Prusaczyk Anna
Pogorzelska Alicja
Kaczmarczyk Hanna – wyjechała
Nosek Bożena

Wiśniewski Bronisław – odszedł na emeryturę
Adamkiewicz Bogdan – (1994–1995) pracował 1 rok
Bogdańska Anna – od 1994 r.
Kaczyński Zenon – pracował 1 rok (1993–94)
Kiernożek Bogumiła – od 1995r.
ks. Roland Kulik – 1991
ks. Andrzej Orłowski – 1991–92
ks. Waldemar Wojciechowicz 1992–94
ks. Waldemar Grzeszczuk – 1995–97
ks. dr Czesław Oleksy – 1996–97
Ptak Dariusz – 1996–97
Tobojka Katarzyna – 1995–96
Klimaszewska Sylwia – od 1996
Kaczmarczyk Teresa – od 1997
Załęska Agnieszka – od 1997
Kowalczyk Marzena – od 1997

Wkład pracy w przygotowanie uroczystości 10-lecia wręczenia sztandaru
wniosła obecna kadra nauczycielska:

Grzegorz Fabiszewski	– dyrektor
Jolanta Puławska	– zastępca dyrektora
Krystyna Bałdyga	
Anna Bogdańska	
Elżbieta Cwalina	
Janina Czarnecka	
Cecylia Dąbkowska	
Cyryla Domura	
Cyryla Dworakowska	
Teresa Drązek	
Jagoda Fabiszewska	
Teresa Kaczmarczyk	
Bogumiła Kiernożek	
Sylwia Klimaszewska	
Marzena Kowalczyk	
Jadwiga Lipka	
Bożena Nosek	
Zbigniew Parzych	
Alicja Pogorzelska	
Anna Prusaczyk	
Genowefa Szmigiel	
Czesława Szulc	
Czesława Wiśniewska	
Hanna Wiśniewska	
Agnieszka Załęska	

oraz pracownicy obsługi:

Maria Kowalczyk
Teresa Polak
Krystyna Polonis
Stanisław Porębski
Stanisława Puławska
Zofia Pyśk
Józef Samul
Jadwiga Żubrowska

Spis treści:

Krótki opis historyczny szkoły

Sztandar:

- pomysł
- opracowanie programu prac
- gromadzenie funduszy
- projekt

Wręczenie sztandaru

Złoty, kontakty

Praca popularyzująca Patrona

Kadra pedagogiczna w latach 1987-1997

8743

